

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-96/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Ani Markač, na prijedlog više sudske savjetnice Anamarije Kovačić Milković, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 16. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice po zaposlenju tužitelja Vesne Santini, dipl. pravnice i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika te nakon objave presude 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, naknaditi tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, štetu u iznosu od 6.128,42 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos počevši od 15. travnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 (petnaest) dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj Općinskom sudu u Šibeniku 23. ožujka 2023. u bitnome navodi da je rješenjem tužitelja broj: 68669 od 24. rujna 2020. osiguraniku Sreći Cvjetković rođenom 10. siječnja 1960. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti od 6. kolovoza 2020., a uzrok da je 50% ozljeda na radu. Rješenjem tužitelja broj: 68669 od 30. kolovoza 2016. osiguraniku Sreći Cvjetkoviću da je priznato pravo na naknadu za tjelesno oštećenje čiji da je uzrok ozljeda na radu. Predmetna ozljeda na radu da se dogodila 9. rujna 2013., kao posljedica prometne nezgode koju da je skrivio Anđelko Orlović upravljajući osobnim automobilom marke Mercedes C 320, registarske oznake ŠI 844-DC, osiguranog kod tuženika policom osiguranja broj police: 011803318171. Isplatom mirovine i naknade za tjelesno oštećenje tužitelj da trpi štetu. Šteta s osnova invalidske mirovine za

razdoblje od 6. kolovoza 2020. do 31. prosinca 2022. da iznosi 5.262,21 EUR (50% od 10.524,42 EUR). Šteta s osnova naknade za tjelesno oštećenje za razdoblje od 1. travnja 2020. do 31. prosinca 2022. da iznosi 866,21 EUR. Prema tome, tužitelj od tuženika ukupno potražuje iznos od 6.128,42 EUR. Tužitelj u tužbi navodi da prema odredbi čl. 161. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/13 i 115/18) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju dok prema čl. 164. cit. Zakona Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila, osigurani od odgovornosti za štetu. Tužitelj je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročitava isprave i dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu, dok drugih dokaznih prijedloga nije imao.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti te ističe da tužitelj u predmetnoj tužbi potražuje regresnu naknadu štete za iznose koje je isplatio svom osiguraniku s osnova invalidske mirovine i naknade za tjelesno oštećenje, pozivajući se pritom na činjenicu da je šteta nastala u prometnoj nesreći za koju je odgovoran osiguranik tuženika. Međutim, takav zahtjev tužitelja da nije osnovan niti proizlazi iz pravilne primjene materijalnog prava, kao ni potkrijepljen činjenicama i dokazima koji bi opravdali postojanje obveze tuženika u utuženom opsegu. Činjenica da je štetni događaj nastao u prometnoj nesreći sama po sebi da ne znači da tuženik odgovara za cjelokupne iznose koje je tužitelj isplatio, kako se to pogrešno prikazuje u tužbi. Naprotiv, budući da tužitelj svoj zahtjev usmjerava prema osiguratelju štetnika, pravna osnova odgovornosti tuženika ne može se cijeliti prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, već isključivo prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, kao posebnog propisa koji uređuje opseg obveza osiguratelja. Upravo iz tog razloga da je odlučno pitanje postoji li u konkretnom slučaju šteta u smislu čl. 27. toga Zakona, odnosno postoji li razlika između isplaćenih mirovinskih primanja i onih koja bi pripadala oštećeniku da je riječ o ozljedi na radu, jer da samo takva razlika može predstavljati štetu koju bi tuženik bio dužan nadoknaditi. Kako iz samih rješenja tužitelja proizlazi da su prava oštećenika već utvrđena uzimajući u obzir ozljedu na radu kao odlučan uzrok, da je jasno da takva razlika ne postoji pa time ni obveza tuženika u smislu citirane odredbe. Osnovanost tužbenog zahtjeva na način kako ga tužitelj postavlja (isplata cjelokupnih mirovina), da ovisi o tome je li se na ovo potraživanje tužitelja, kao zavoda koje obavlja poslove mirovinskog osiguranja, prema tuženiku, kao društvu za osiguranje, primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (ZOMO), na kojeg se tužitelj poziva, ili se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (ZOOP), koji regulira obveze društava za osiguranje preuzete na temelju ugovora (Polica) o osiguranju. Vrhovni sud RH da je nizom svojih odluka, uključivo i najnovijih donesenih po tzv. izvanrednim revizijama, iskazao (ponovio) shvaćanje kako se na ovakva potraživanja primjenjuju odredbe ZOOP-a. Dakle, da tuženik Croatia osiguranje d.d. u ovom postupku postoji i da se baš od njega potražuje utužena naknada štete upravo na osnovi činjenice da je vozilo kojeg tužba označava štetnikom u vrijeme nezgode bilo od automobilske odgovornosti osigurano kod tuženika važećom policom osiguranja. Stoga da se i obveze tuženika, kao društva za osiguranje, prema tužitelju, kao zavodu koje obavlja poslove mirovinskog osiguranja, moraju sagledati isključivo kroz materijalnopravne propise kojima je definiran opseg obveze tuženika (društva za osiguranje) po osnovi polica osiguranja od automobilske odgovornosti, pa tako i opseg obveza prema tužitelju. Obveze društva za osiguranje (tuženika) prema zavodima koji obavljaju poslove mirovinskog

osiguranja (tužitelju) po osnovi obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti pa su propisane odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14) pa da je stoga o osnovanosti i visini ovakvog potraživanja tužitelja baš prema tuženiku za odlučiti isključivo primjenom odredaba ZOOP-a. Tuženik posebno ukazuje na dopunsko rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ- 113/2020 od 6. lipnja 2022. u kojem da je jasno istaknuto - na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova održanoj 9. lipnja 2022. izmijenjeno je dosadašnje shvaćanje prihvaćeno na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 5. prosinca 2016. tako da promijenjeno pravno shvaćanje sada glasi, cit. " U sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku, odnosno članovima obitelji osiguranika – primjenjuje se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine." Tuženik nadalje navodi da je na tužitelju teret dokazivanja visine, a koja da se može dokazati izvođenjem dokaza financijskim vještačenjem na okolnost utvrđivanja visine razmjernog iznosa za utuženo razdoblje, a koji dokazni prijedlog da tužitelj nije predložio u tužbi. Stoga tuženik primjenom pravila o teretu dokazivanja predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. U dokazne svrhe sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu i to: rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Šibeniku, Klasa: UP/I 141-02/20-01/03341539392, Ur. Broj: 341-19-05/3-20-6434 od 24. rujna 2020., rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Šibeniku, Klasa: UP/I 141-06/01/OB: 03341539392, Ur. Broj: 341-19-05/3-16/7121 od 30. kolovoza 2016., nalaze i mišljenja ovlaštenih vještaka, prijavu o ozljedi na radu od 13. studenog 2013., zapisnik o očevidu Policijske uprave Šibensko-kninske, Postaje prometne policije od 20. rujna 2019., izračun štete te ispis iz AOP-a na transakciji 258.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 6.128,42 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama s osnove isplaćene invalidske mirovine za razdoblje od 1. travnja 2020. do 31. prosinca 2022. tužiteljevom osiguraniku Sreći Cvjetkoviću zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane ozljedom na radu pretrpljenoj u prometnoj nezgodi koju je skrivio tuženikov osiguranik.

5. Tužitelj je tijekom postupka ustrajao u zahtjevu za isplatu iznosa od 6.128,42 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te je istakao da se u ovoj pravnoj stvari imaju primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/13 i 115/18).

6. Tuženik je ustrajao u navodima i prigovorima koji su izneseni tijekom postupka, a posebno u navodima da se u ovoj konkretnoj pravnoj stvari imaju primijeniti odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14) kao lex specialis te da je primjenom odredbe čl. 27. ZOOP-a tužbeni zahtjev potrebno odbiti kao neosnovan.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je rješenjem tužitelja broj 68669 od 24. rujna 2020. osiguraniku tužitelja Sreći Cvjetkoviću priznato pravo na invalidsku mirovinu kojoj je uzrok 50% ozljeda na radu, a 50% bolest.

9. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je rješenjem tužitelja broj 68669 od 30. kolovoza 2016. osiguraniku tužitelja Sreći Cvjetkoviću priznato pravo na naknadu za tjelesno oštećenje čiji je uzrok ozljeda na radu.

10. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je osiguranik tužitelja Sreća Cvjetković ozlijeđen u prometnoj nezgodi koja se dogodila 9. rujna 2013., kao ni to da je do prometne nezgode došlo na način da je vozač osobnog automobila marke "Mercedes C 320", reg. oznake ŠI 844-DC, Anđelko Orlović udario u pješaka Sreću Cvjetkovića.

11. Među strankama nije bilo sporno ni to da je u vrijeme nastanka te nezgode osobni automobil bio osiguran kod tuženika policom osiguranja broj: 011803318171.

12. Među strankama nije sporno ni to da tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu štete zbog isplata invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Sreći Cvjetkoviću u iznosu od 6.128,42 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

13. Kao sporno među strankama trebalo je utvrditi visinu štete koja bi tužitelju nastala uslijed tih isplata.

14. Za istaknuti je na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 9. lipnja 2022., promijenjeno pravno shvaćanje prihvaćeno na 26. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 5. prosinca 2016. tako da promijenjeno shvaćanje glasi: U sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine.

15. Stoga, za odluku o sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO-u, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine. Takvo pravno shvaćanje izraženo je u nizu odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

16. Odredbom čl. 27. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14, dalje u tekstu: ZOOP) propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

17. Stvarnom štetom u smislu st. 1. tog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (st. 2.).

18. Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog

zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (st. 3.).

19. Sukladno citiranim zakonskim odredbama, tužitelj od tuženika kao društva za osiguranje, ima pravo zahtijevati naknadu razmjernog iznosa isplaćene mirovine, ali samo u visini razlike između priznatog iznosa invalidske mirovine i iznosa koji bi bio priznat u slučaju ozljede na radu. U konkretnom slučaju tužiteljevom osiguraniku je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu zbog koje je nastala nesposobnost za rad slijedom čega bi tužitelj imao pravo na naknadu štete samo u vidu postojanja razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

20. Teret dokaza nastale štete u smislu odredbe čl. 27. ZOOP-a je na tužitelju (čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP)). Budući da tužitelj nije predložio relevantne dokaze na okolnost izračuna razmjernog iznosa mirovine prema odredbi čl. 27. st. 3. ZOOP-a, npr. predložio provođenje dokaza financijskim vještačenjem, primjenom pravila o teretu dokazivanja tužbeni zahtjev je valjalo odbiti kao neosnovan.

21. Naime, svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne te na kojima temelji svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drugačije (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a). Stoga je dužnost stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji o kojima ovisi osnovanost zahtjeva (ili tvrdnje) stranke pa predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za uspjeh u parnici.

22. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza, tada dolaze u obzir pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a ZPP-a koja u osnovi obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist nije bila u stanju pružiti dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

23. Slijedom navedenog, kako tužitelj tijekom postupka nije dokazao koliko iznosi visina štete obračunata na temelju odredbe čl. 27. st. 3. ZOOP-a, niti je predložio izvođenje dokaza na te okolnosti, primjenom pravila o teretu dokazivanja tužbeni zahtjev je valjalo odbiti kao neosnovan i presuditi kao u izreci presude.

U Zadru 29. rujna 2026.

Viša sudska savjetnica
Anamarija Kovačić Milković

Sutkinja
Ana Markač

Dokument je elektronički potpisan:
ANA MARKAČ

Vrijeme potpisivanja:
29-09-2026
13:29:37

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D4852339363730343634363533
L=ZADAR
S=MARKAČ
G=ANA
CN=ANA MARKAČ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta; stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno

obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta dok stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Rok za žalbu je 15 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

Žalba protiv ove odluke ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

- tužitelju,
- tuženiku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-dbce7**

Kontrolni broj: **0ac89-5d10c-6be85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MARKAČ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.